

Наші презентації

Тарас Салига. Вокатив: Літературно-публіцистичні статті. — Львів, 2002. — 244 с. / Львівський національний університет ім.І.Франка.



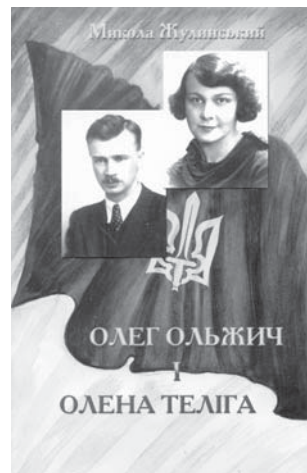
До нової книжки Т.Салиги увійшли літературознавчі статті, критичні роздуми, філософські есе, ювілейні наукові доповіді та інтерв'ю, присвячені літературному процесу ХІХ — ХХ ст. Дослідник “здійснив

нове, хронологічно дистанційне осмислення творчості Т.Шевченка, І.Франка, М.Шашкевича, проєктуючи водночас їхні пророчі інвективи на сьогодення... Ювілейні огляди подвижницького життя чільних постатей національного, культурного часопростору мають не спростувальний, а позитивно-утверджувальний характер”, — відзначає у передмові Я.Гарасим. Серед статей “Поезія українського резистансу (Степан Бандера на тлі епохи)”, “Муза і меч (літературно-критичні нотатки про упівську поезію)”, есе про Р.Іваничука, про Г.Костюка та багато інших.

Микола Жулинський. Олег Ольжич і Олена Теліга: Нариси про життя і творчість. Вибрані твори. — К.: Видавництво ім.О.Теліги, 2001. — 144 с.

Вдаючись до яскравої есеїстичної манери викладу, із залученням значного документального матеріалу автор прагне розкрити психологічний зріз біографічної канви відомих поетів, історичний контекст їхнього духовного формування. Висвітлено особливості поетичного й суспільного світогляду, державницьку й національно-екзистенційну

проблематику поетичного й публіцистичного доробків О.Ольжича і О.Теліги, розуміння митцями культурних і мистецьких проблем. У книжці представлені також вибрані поезії та літературно-публіцистичні виступи О.Ольжича та О.Теліги.



Галина Сабат. У лабіринтах утопії й антиутопії. — Дрогобич: Коло, 2002. — 160 с.

Дослідниця розглядає суть утопії і антиутопії на широкому тлі як зарубіжної, так і української літератури. На основі контекстологічного та порівняльного аналізу окреслено основні функції утопії та антиутопії, їх жанрову своєрідність, жанрово-визначальні риси поетики, введено номінацію жанрового різновиду “пантопія”. Як формулює сама Г.Сабат своє завдання, вона “намагалася довести, що українська література в жанрі утопії і антиутопії рухалася тими ж етапами, що й європейська, навіть часом самостійно й незалежно від інших літератур”. Книжку відкриває передмова Г.Штоня, вміщена велика бібліографія з означеного питання.



Слово і Час. 2003. №7

Олександр Киченко. Фольклор як художня система (проблеми теорії). — Дрогобич: Каменяр, 2002. — 216 с.



Дослідження присвячене питанням теорії та методології фольклористики і ґрунтується на поєднанні двох сучасних теоретичних рецепцій фольклору: семантичної та семіотичної. Складається з таких розділів: "Фольклор як функціональна

система", "Міфологія і фольклор (проблема культурної спадкоємності)", "Словесний образ і художня система у фольклорі", "Жанрова система фольклору", "Фольклор як поетична система. Проблема творчого методу". З'ясовуючи прикметні риси фольклору (обрядовий синкретизм, естетика усних форм, канонічність жанрових структур тощо), автор концентрує увагу на його культурній та естетичній функції, що полягає передовсім у переорієнтації міфологічної картини світу на міфопоетичну.

Ніла Зборовська. Моя Леся Українка: Есей. — Тернопіль: Джура, 2002. — 228 с.



Аналітично-психологічне дослідження феномену Лесі Українки, перша частина якого присвячена питанням життя і творчості поетеси взагалі, друга — її драматургії від "Блакитної троянди" до "Лісової пісні". У вступі авторка

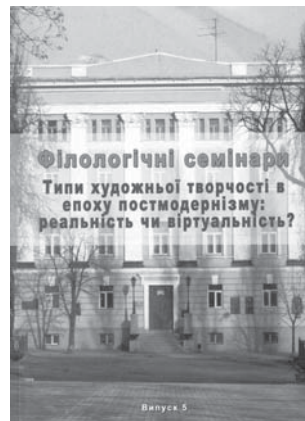
зазначає: "У тій формі, в якій постала моя праця, мені хотілося сказати в цілому про час порубіжжя, містичний та архетипний час, в якому чомусь приходять геніальні жінки... Мені хотілось помислити про велику відповідальність, яка у цей катастрофічний час лягає на творчу особистість, на промовлене слово...".

Слово і Час. 2003. №7

Філологічні семінари. Вип. 5. Типи художньої творчості в епоху постмодернізму: реальність чи віртуальність. — К.: ВПЦ "Київський університет", 2002. — 90 с.

До цього випуску увійшло 14 доповідей, виголошених під час чергового засідання філологічного семінару "Теоретичні й методологічні проблеми літературознавства" в Київському національному університеті ім.Т.Шевченка.

Діяльність цього семінару відновлено в Київському університеті за участю Українського наукового інституту Гарвардського університету, Варшавського університету, Тбіліського університету та Інституту літератури ім.Т.Г.Шевченка НАН України. Збірник, в якому йдеться про широке коло філологічних проблем, дотичних до заявленої теми, відкривається вступним словом Михайла Наєнка "Типи творчості в епоху постмодернізму".



КУР'ЄР КРИВБАСУ — 2003. — № 3.

З "великої прози" друкується закінчення роману Олеся Ульяненка "Знак Саваофа" та роман Степана Процюка "Жертвопринесення". Поезія представлена новими віршами Миколи Вінграновського, Володимира Цибулька, Богдана Смоляка,

Івана Андресюка, Олени Дженнінгс (США) у пер. С.Матвієнко. Вставка "Література плюс" присвячена психоаналітичним мотивам у літературознавстві. Це, зокрема, статті Геннадія Кудрі "Повість Валеріана Підмогильного



“Остап Шаптала”: фрейдистська інтерпретація”, Олени Кирилової “Психоаналіз без насолоди, або Сердючка з томиком Лакана”, рецензія Любові Щітки на монографію Лариси Левчук “Психоаналіз: історія, теорія, мистецька практика”. Публікуються також продовження спогадів Світлани Кириченко “Люди не зі страху”, дослідження Володимира Базилевського “Про котів, собак і культуру серця”, листи І.Лова до Є.Барана, рецензії І.Бондаря-Терещенка та В. Карвацького.

КУР’ЄР КРИВБАСУ. – 2003. – №4.



Квітневий номер відкривається першою публікацією вірша Леоніда Вишеславського “Українська сповідь”. Друкуються “Лісова повість” Романа Іваничука, продовження роману Степана Процюка “Жертвопринесення”, оповідання Андрія Кокотюхи “Француз Кирило”. Представлено поетичні твори Маріанни Кіяновської, Костянтина Коверзнева, Люби

Гавур (США) з передмовою-есе Валентини Лисенко “Фата-Моргана: діаспорна модель”, а також спогади Світлани Кириченко “Люди не зі страху”, рецензії В.Карвацького, В.Слапчука та ін.

БЕРЕЗІЛЬ. – 2003. – Ч. 5–6.

Друкується стаття-роздум “Цю рану треба гоїти” колишнього політв’язня польських і німецьких тюрем і концтаборів, доктора медицини зі США Леоніда Мостовича; “Етюди про мову” Петра Федотюка (вступне слово-рецензія Володимира Базилевського); новели та оповідання “Тира”, “Вовчою стежкою” і “Золота бляха” Юрія Мушкетика, пригодницька трансісторична повість “Скарб” Богдана Жолдака, експериментальна повість “Троянда Адольфо” дебютантки з Івано-Франківська Тетяни Малярчук (вступне слово Євгена Барана), “Приповістки” (своєрідні сучасні притчі) Василя Бикова в перекладі з білоруської Олександра Ірванця, нові поезії Петра Коробчука, есей Степана Процюка “Інтимно і безпафосно”; літературні пародії Володимира Могильюка на творчість Юрія Андруховича, Ігоря Бондаря-Терещенка та Ігоря Павлюка.

У розділі “Критика” – інтерв’ю з Анатолієм Дністровим, яке підготував Юрій Нога, нотатки про деякі видання антологічного характеру “Пишний букет чи... віник?” Володимира П’янова; Ольга Деркачова рецензує нову книжку поезій Василя Слапчука “Сучок на костурі подорожнього”, Андрій Кокотюха – роман “Обличчя” Зої Ігіної.



лп

В ІНСТИТУТІ ЛІТЕРАТУРИ

3 червня ц.р. відбулося засідання вченої ради Інституту літератури ім. Т.Г.Шевченка, присвячене 85-річчю від дня народження видатного українського письменника Олеса Гончара. Із доповіддю “Феномен Олеса Гончара” виступила *Н.Зборовська*. “Оскільки в українській літературі ХХ ст. центральним дискурсом утвердився соцреалізм, а маргінальним – модернізм, – відзначила вона, – то за допомогою сучасного методологічного зсуву привертається увага до модернізму, ведуться теоретичні пошуки для дослідження раніше пригніченого літературного матеріалу, натомість не тільки маргіналізується, а й просто вилучається “державницька” соцреалістична література”. У виступі була порушена теоретична проблема сучасного переосмислення художньої літератури епохи соцреалізму на реальному феномені її класика – О.Гончара.

В обговоренні доповіді взяли участь *М.Жулинський, Д.Затонський, В.Дончик, Д.Наливайко, Т.Денисова, Г.Сивокінь, Л.Мороз* та ін. Наголошувалося, що творчість Олеса Гончара вимагає всебічної осмислення на нинішньому етапі розвитку літературознавчої науки. Актуальним завданням залишається також інтерпретація явища соціалістичного реалізму в літературі.

Слово і Час. 2003. №7